

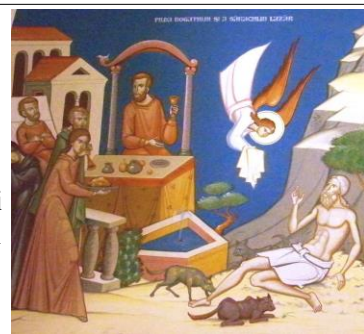
Foaie de duminică

Anul IX nr. 44 (511)

31 Octombrie 2021

**Duminica a 22-a după Rusalii
(Bogatul nemilostiv și săracul
Lazăr)**

www.parohiamartisor.ro

*Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: **Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.*** (Luca 16, 19-31)

Bogatului îi place lauda, admirația semenilor lui care, lingușitor, i-o acordă din plin. Bogăția materială se cere a fi admirată, iar cel ce o agonisește, prin muncă cinstită ar spune el, are nevoie de ceilalți nu pentru valoarea lor umană, ci pentru a-i umili, pentru a-i strivi cu opulența lui.

Nemaifiindu-i foame, nu mai știe cum e să-i fie. Îmbrăcându-se mereu, nu mai știe cum este să-i fie frig. **Săracii sunt mereu prea mulți ori prea vinovați de starea lor, ca să mai merite prețioasa lui atenție.** Într-o lume a *high-life*-ului celor cu bani, se găsesc mereu cerșetori și câini care să infecteze igiena lume a celor sătui. Bolile acestor cerșetori sunt de la sine înțelese, fără a fi nevoie de neglijența privire a bogatului sau de – Doamne ferește! – atotputernica lui bogăție. Ar putea face mult dar, pentru puținătatea sufletească și necredința lui, nu face nimic. Pentru ce ar face? E risipă prea multă iar economia are mai multă putere în sufletul lui decât credința în Cel ce ne învață că „*cine nu adună cu Mine, risipește*” (Matei 12, 30). **Cât de tare poate fi necredința unui asemenea om?** Nici dacă ar învia cineva din morți, nu va crede.

Cuvintele lui Hristos nu sunt spuse la întâmplare nici în vremea aceea, nici în cea de astăzi: „*cerul și pământul vor trece dar cuvintele Mele nu vor trece*” (Matei 24, 35). Au ascuțimea unui bisturiu pentru sufletele bolnave de patima banilor, a bogățiilor, și nu numai. Iisus Hristos cunoaște în adânc sufletul uman. Nimic nu-i este ascuns. **Omul, în fuga lui de Dumnezeu, uită că Cel ce L-a creat nu rămâne indiferent nici la patima celui cuprins de febra iubirii de arginți, dar nici la cel care stă umilit în poarta lui, așteptând fărâmiturile de pâine** cuvenite, de obicei, câinilor. Între câini și om se înfiripă, de cele mai multe ori, o prietenie mai durabilă decât aceea care ar putea fi între oameni: „*iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului, iar câinii venind îi lingeau bubele lui...*”. **Foamea, setea, oboseala, suferința celuilalt au devenit simple statistici** pentru cei obișnuiți cu neîncrederea și ne iubirea față de cei din apropierea lor. **Nu-i mai impresionează oamenii, ci cifrele.** Zerourile conturilor sunt mai valoroase decât a iubi și a-i ajuta pe cei din poarta lor.

Pilda evanghelică a bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr (Luca 16, 19-31) ne descoperă **perspectiva dumnezeiască și veșnică a vieții umane pentru care moartea nu e decât o trecere, un Paște în Iisus Hristos Domnul.** Toate se văd altfel prin lentila curată a iubirii desăvârșite. Sfântul Maxim Spune că „*Dragostea desăvârșită nu sfâșie firea cea unică a oamenilor luându-se după părerile și înclinările diferite ale voii lor. Ci privind pururea la ea, iubește pe toți oamenii la fel: pe cei buni și strădălnici ca pe prieteni, iar pe cei leneși ca pe dușmani, făcându-le bine, răbdând îndelung și suferind cele ce-i vin de la ei. Ea nu ia în seamă câtuși de puțin răul de la aceștia, ci chiar suferă pentru ei, dacă vremea o cere, ca să și-i facă și pe ei prieteni de este cu puțință; iar de nu se poate, cel puțin să nu cadă din dragostea proprie față de ei, arătând pururea, la fel, roadele iubirii față de toți oamenii. De aceea și Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, arătându-și dragostea Sa față de noi, a pățimit pentru toată omenirea și tuturor le-a dăruit la fel nădejdea învierii, chiar dacă atârnă pe urmă de fiecare să se facă vrednic fie de slavă, fie de chinuri.*” (Filocalia II, Capetele despre dragoste, 71)

Cu alte cuvinte, bogatul ar fi putut, dacă ar fi vrut, să ajungă la fel de celebru ca și săracul Lazăr. **Ne iubirea lui a făcut diferența sau prăpastia adâncă dintre el și cel ce se odihnește în sânul lui Avraam.**

Pr. Alin Marian Pleșa - <https://doxologia.ro/>

Omul bogat, în splendoarea purperei, nu este acuzat că este lacom sau că a luat averea altuia, sau că ar fi comis adulter ci, de fapt, nu este acuzat că ar fi făcut ceva rău. Singurul rău de care se face vinovat este mândria sa. Prea ticălosule, vezi un mădular al trupului tău zăcând la poarta ta și nu ai dragoste față de el?! Dacă pentru tine poruncile lui Dumnezeu nu înseamnă nimic, măcar fie-ți milă de starea în care te afli și **cutremură-te pentru că s-ar putea să ajungi și tu asemenea lui.** Dă ceea ce părăduiești tovarășului tău. Nu spun să-ți dai averea, ci ceea ce arunci, dă fărâmiturile de la masa ta, fă milostenie cu ele.

Fericitul Ieronim - <https://doxologia.ro/>

Până când pe vremelnicul trup
Îl vei ridica, Doamne și-l vei schimba,
Ce casă de odihnă s-a pregătit
Pentru sufletul curat și neprihănit?
Se va odihni în sânul patriarhului
Precum Lazăr, înconjurat de flori,
Pe care îl privesc cei ai adâncului
Aflați în văpăi veșnice și focuri.

Prudentiu - <https://doxologia.ro/>

Luni, 1 noiembrie – Sf.doctori fără de arginți Cosma și Damian din Asia;
Miercuri, 3 noiembrie – Așezarea moaștelor Sf.M.Mc.Gheorghe în Lida;
Joi, 4 noiembrie – Sf.Cuv.Ioanichie cel Mare;
Sâmbătă, 6 noiembrie – Sf.Ier.Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;

„Cei vaccinați și nevaccinați!”

Claudiu Băzăvan via Teodor Ciurariu www.deinteres.ro/

Vorbind despre **logica suferințelor colective**, sfântul Vasile cel Mare notează: **”Epidemiile care se abat asupra orașelor și popoarelor, ca și toate celelalte nenorociri care se întâmplă în viața fiecăruia, au scopul de a opri creșterea răutății. Dumnezeu trimite niște nenorociri ca acestea ca să înlăture nașterea adevăratelor nenorociri. Bolile trupești și nenorocirile din afară sunt făcute pentru zăgăzuirea păcatului.”** Explicând scopul calamităților, sfântul dă și soluția: **”Pieirea a nenumărate vieți omenești pricinuite de orice cauză se întâmplă spre înțelepțirea supraviețuitorilor, că Dumnezeu înțelepțește prin plăgi obștești răutatea oamenilor. Propriu vorbind, rău este numai păcatul; păcatul, mai ales, merită denumirea de rău. Iar păcatul depinde de voința noastră. Stă în puterea noastră de a ne depărta de răutate sau de a fi răi.”** (“Omilia a IX-a”).

Altfel spus, se impune să tratăm cu prioritate cauza nenorocirii, nu doar efectele.

Cu sau fără anticorpi dezvoltăți de vaccin, ADN-ul nostru poartă pecetea descompunerii și a morții, iar lumea în care trăim - stigmatul căderii. **Suntem muritori, oameni buni**, și nici cea mai binevoitoare organizație internațională, nici o lege, nici un vaccin, nici un remediu nu rezistă în fața morții! **Nu că murim este baiul, nu că murim mai curând decât ne-am dori reprezintă problema esențială, ci că murim ca proștii, neînțelegând viața și moartea, incapabili să prețuim ceea ce suntem, să ne cunoaștem fericita vocație de copii ai lui Dumnezeu, de ființe nemuritoare răscumpărate cu preț de Sânge, fără să ne fi dat seama cât de solidar ne este, fără să fi savurat darurile Lui din fiecare moment, inapți să-L auzim, să-L vedem, să ne împărtășim de viața Lui, fără să ne fi refugiat la sânul Lui, fără să-I fi plâns la picioare, fără să Îi fi cântat, fără să fi avut grijă de El, fără să-L fi mărturisit, fără să fi oferit timp încărcat cu sens celorlalți, nefiind în stare să ne bucurăm, să iertăm, să iubim, fără să fi devenit mai buni.** Necazul cel mare este că **riscăm să murim eșuând lamentabil, fără a înțelege mare lucru.**

Înainte de Dumnezeu nici vaccinații nu se osândesc neapărat, nici nevaccinații nu se mântuiesc obligatoriu. Potrivit statisticilor, serul ARN mesager întărește imunitatea organismului pentru o perioadă limitată, iar în cazul îmbolnăvirii, pacientul vaccinat dezvoltă forme mai ușoare ale virusului. Dar bezmetica de moarte nu ține cont de algoritmi și alege după logica ei absurdă. Schema completă de vaccinare poate ameliora starea de sănătate, poate prelungi (sau nu) viețile, poate grăbi sfârșitul pandemiei, dar nu garantează simpatia lui Dumnezeu. **La un moment dat moartea ne va ajunge din urmă** ori la ATI, ori acasă, ori te miri pe unde. În acea clipă nici marii producători de medicamente, nici Organizația Mondială a Sănătății, nici statul, nici cei apropiați nu ne vor putea ajuta. La Dumnezeu nu ține certificatul verde. **”Dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel!”**. Să ne plângem înstrăinările și trădările, să implorăm iertare, să ne schimbăm viața, să încetăm scâldatul în mediocritate și compromisuri, să iertăm, să redevenim solidari, să-i încurajăm pe cei demoralizați, să oferim timp celor singuri, să-i ajutăm pe cei aflați în primejdie, să recuperăm valorile care au construit și au susținut lumea, să iubim. **Omenirea suferă teribil de boala uitării de Dumnezeu, în opinia sfântului Vasile. Uitarea de Dumnezeu se tratează cu aducerea aminte de Dumnezeu.** Cu orgoliile frânte și cu inimile smerite, cu sau fără cod QR, **să ne întoarcem la El!** Abia atunci ziua eliberării de sub stăpânirea absurdului va fi aproape.

”Dumnezeu mi-a dat suferințe și dureri, dar mi-a dat și putere să trec peste ele”

+ 2 noiembrie 2004 - A murit Lucreția Jurj, ultima femeie-partizan. Lucreția Jurj a fost printre puținele femei ce au luat parte activ la **mișcarea de rezistență din munți în timpul comunismului**, timp de patru ani. Din dragoste pentru Mihai, soțul ei, la 21 de ani, **Lucreția Jurj a fugit în munți, alături de partizanii din Apuseni.** A petrecut perioada dintre 1950 și 1954 luptând alături de cei din grupul Șușman din Răchițele împotriva instaurării regimului comunist în România. După **opt ani de dramatică rezistență**, printre sălbăticiunile din păduri, fugarii au fost **trădați și prinși de Securitate.** În ambuscada de dinaintea capturării, soțul ei, Mihai Jurj, este grav rănit. Nu-l va mai revedea niciodată. Urmează periplul prin **închisorile Jilava, Mislea, Miercurea-Ciuc, Cluj și Văcărești, în 1964 fiind eliberată bolnavă de tuberculoză.** După însănătoșire, mulțumită doctorului Nicolae Mladin, a fost angajată confecționeră la fabrica de tricotaje "Someșul", unde a lucrat 19 ani, până la pensionare. www.fericiticeiprignoniti.net/

Programul săptămânii 31 octombrie – 7 noiembrie 2021

Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr) – Pr.Dragoș
	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	17 - 18	- Acatistul Sf.doctori fără de arginți Cosma și Damian – Pr.Dragoș
Marți		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi		
Vineri	9 - 11	- Taina Sf.Maslă
	17 - 18	- Acatistul Sf.M.Mc.Gheorghe – Pr.Dragoș
Sâmbătă	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
	17 - 18	- Vecernia duminicii a 24-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (Învierea fiicei lui Iair) – Pr.Ticu
	17 - 19	- Vecernia, acatistul Sf.ARHANGHELI și Litia – Pr.Ticu

Rugăciunea

Sf. Ioanichie cel Mare

(+ 4 noiembrie 846)

*Nădejdea mea este Tatăl,
scăparea mea este Fiul,
acoperământul meu
este Sfântul Duh;*

*Treime Sfântă,
slavă Ție.*